

Szülői szemmel – Harmincöt év mérföldkövei és a mindennapok értékei

Amikor egy intézmény a harmincötödik jubileumához érkezik, óhatatlanul megállunk egy pillanatra, hogy visszatekintsünk. Szülőként ez a visszatekintés nem csupán évszámokról vagy statisztikákról szól, hanem arcokról, gesztusokról és arról a láthatatlan biztonsági hálóról, amelyet a **Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium** vont gyermekeink köré az évek során.

Emlékszünk az első napra, amikor legnagyobb fiunk gimnazistaként kezdte meg az iskolát. Szülőként az ember mindig féltve engedi el gyermeke/ gyermekei kezét, különösen a kamaszkor küszöbén. Volt bennünk egyfajta féltő izgalom: vajon jó helyen lesznek-e? Megértik-e őket? Olyan közösségbe kerülnek-e, ahol nemcsak „tananyag-befogadó egységként” tekintenek rájuk, hanem hús-vér emberként, akiknek lelke, kérdései és olykor kétségei vannak.

Ma, több mint 10 év tapasztalatával a hátunk mögött – hiszen ma már a negyedik gyermekünk kezdi az első osztályt az iskolában – bátran mondhatjuk: a „Pál Apostol” több mint egy iskola.

Ez egy szellemi és lelki otthon.

Kislányunknál az általános iskola első éveiben megtapasztaltuk azt a végtelen türelmet, amellyel a tanítók az írás és olvasás tudománya mellett az élet apró, de annál fontosabb szabályaira tanították a kicsiket. Láttuk, ahogy a félénk gyerekekből magabiztos kiskamaszok válnak, akik a folyosón vidáman köszöntik a tanáraikat, és akik számára a reggeli közös ima vagy az iskolai mise természetes kapaszkodót jelent.

A fiaink gimnáziumi évei alatt szülőként végigkísérhettük, ahogy gyermekeink elkezdik keresni önmagukat, feszegetik a határaikat, és kritikus gondolkodókká válnak. Ebben a nehéz, lázadásokkal teli időszakban az iskola nemcsak tudást adott, hanem értékrendet is. Egy olyan iránytűt, amely a keresztény hitre, a szeretetre és a kölcsönös tiszteletre épül. Itt a „páli fordulat” nemcsak tananyag, hanem mindennapi példa: a lehetőség a megújulásra, a jóra való törekvésre.

Miért éppen a „Pál Apostol”?

Gyakran felteszik nekünk a kérdést: mi az a plusz, amit ez az iskola ad? A válasz a gimnázium szellemiségében rejlik, amely harmincöt éve töretlen.

- **A közösség ereje:** Itt a „község” nem csak egy szó a pedagógiai programban. Látjuk a közös reggeli imádságokon, a lelkigyakorlatokon és a sportnapokon. Olyan kötelékek szövődnek itt, amelyek messze túlmutatnak az érettségi évével.
- **Értékrend és tartás:** Egy rohanó, sokszor értékvesztett világban a gimnázium keresztény fundamentuma iránytűt ad a gyermekeinknek. Megtanulják, hogy a tudás felelősséggel jár, és hogy a másokra való odafigyelés nem gyengeség, hanem erő.
- **Partneri viszony:** Szülőként sosem éreztük magunkat kívülállónak. Az iskola kapuja – és a tanárok szíve – nyitva állt a párbeszédre. Közösen örültünk a sikereknek, és közösen kerestünk megoldást, ha elakadás támadt.

A mindennapok varázsa

A jubileum kapcsán nemcsak az ünnepi pillanatok ugranak be, hanem a hétköznapiak is. A folyosói nevetések, a versenyek előtti izgalom, a „Pálos” pólók büszke viselése, vagy éppen az a csendes áhítat, ami egy-egy iskolai mise alatt belengi a teret.

Láttuk gyermekeinket felnőni: a bizonytalan kisdiajokból öntudatos, gondolkodó fiatal felnőttekké váltak. Megtanulták Pál apostol tanítását a szeretetről, és ami ennél is fontosabb: látták azt megvalósulni a tanáraik példamutatásában. Az itt eltöltött évek alatt nemcsak fizikát, angolt vagy történelmet tanultak, hanem **emberséget** is.

„A szeretet türelmes, a szeretet jóságos...” – halljuk gyakran a névadó szavait. Mi, szülők, tanúsíthatjuk, hogy ez a türelem és jóság az iskola falaiban lakozik.

Útravaló a következő évtizedekre

Harmincöt év hosszú idő, egy emberöltő fele. Sokan az egykori diákok közül ma már szülőként hozzák vissza saját gyermekeiket, ami a legnagyobb elismerés egy iskola számára.

Harmincöt év egy iskola életében már komoly múlt, de a jövő szempontjából még csak a kezdet. Kívánjuk az intézménynek, hogy maradjon meg olyannak, amilyenek megismertük: **igényesnek a tudásban, rendíthetetlennek a hitben és melegsívűnek a közösségben.**

Köszönjük a tanároknak a végtelen türelmet, a vezetőségnek a víziót, és minden dolgozónak azt az áldozatos munkát, amellyel nap mint nap szebbé teszik gyermekeink iskolai éveit. Büszkék vagyunk rá, hogy a „Pálos család” tagjai lehetünk.

Isten éltesse a Pál Apostol Katolikus Gimnáziumot!